

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1427/2018
21.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марина Благојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К.бр.345/17 од 07.03.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 513/18 од 11.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марина Благојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К.бр.345/17 од 07.03.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 513/18 од 11.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку 1К.бр.345/17 од 07.03.2018. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од 6 месеци рачунајући

од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у трајање ове мере. Окривљени је обавезан да законском заступнику малолетног оштећеног - ББ на име трошкова заступања од стране пуномоћника исплати износ од 255.750,00 динара, а у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка - вештачења износ од 176.955,00 динара и на име судског паушала износ од 4.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 513/18 од 11.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Чачку 1К.бр.345/17 од 07.03.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марин Благојевић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи у целини првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине у целини другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело, обзиром да чињенични опис дат у оптужном акту јавног тужиоца и у изреци побијане правноснажне пресуде не садржи све законом прописане битне елементе, односно не садржи субјективно обележје кривичног дела и то опис одређеног облика кривице окривљеног у односу на смрт другог учесника у саобраћају као тежу последицу кривичног дела из члана 297. став 4. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из чињеничног описа кривичног дела датог у оптужном акту Основног јавног тужиоца у Чачку КТ.бр.1097/09 од 21.02.2012. године, измењеном на главном претресу од 28.04.2017. године, и утврђеног у изреци

правноснажне пресуде и то да је окривљени АА „... способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, као учесник у саобраћају не придржавајући се саобраћајних прописа угрозио јавни саобраћај, да је довео у опасност живот људи, па су као последице код других наступиле тешке телесне повреде услед којих је наступила смрт једног лица, на тај начин што је управљао теретним возилом марке „...“ регистарских ознака ..., магистралним путем М23 из правца Бреснице према Мрчајевцима, па доласком на део овог пута у близини куће ВВ поступио супротно одредби члана 46. став 1. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, тако што је возилом управљао недозвољеном брзином од 63 км/час, која брзина је већа од дозвољене брзине од 60 км/час постављеним саобраћајним знаком и супротно одредби члана 91. став 1. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, без употребе великих светала, мада је био свестан да на тај начин може угрозити јавни саобраћај и другим учесницима у саобраћају довести живот у опасност, али олако држао да до тога неће доћи и да штетне последице неће наступити ..., при чему је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено“, а у време, у месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је он у овом кривичном поступку оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Како је, дакле, у конкретном случају, у чињеничном опису кривичног дела датом у оптужном акту јавног тужиоца и утврђеном у изреци побијане правноснажне пресуде субјективно обележје кривичног дела - кривица окривљеног јединствено описана и у односу на основно дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. КЗ и у односу на тежу последицу кривичног дела из члана 297. став 4. КЗ која се састоји у наступању смрти малолетног оштећеног ГГ, дакле како из изреке пресуде јасно произилази да је окривљени АА поступао са свесним нехатом и у односу на тежу последицу, то се као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима истиче да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело и да је тиме учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног.

Надаље, како су, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови правилно нашли да се у радњама окривљеног АА стичу сва законска субјективна и објективна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је оптужен, те како су правилно побијаном правноснажном пресудом окривљеног огласили кривим за извршење овог кривичног дела, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује да је оглашавањем окривљеног кривим за кривично дело из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ суд применио закон који се не може применити и тиме учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицањем да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, а без ког незаконитог доказа не би била донета осуђујућа пресуда, и то на налазу и мишљењу Републичког завода за судска вештачења АД Нови Сад. По ставу браниоца наведени налаз и мишљење је прибављен на незаконит начин, из разлога јер је наведено вештачење одредио суд по службеној дужности, а без било каквог предлога јавног тужиоца или одбране, иако је одредбом члана 15. став 3. ЗКП изричито прописано да суд изводи доказе на предлог странака.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер је суд у конкретном случају могао да, и без предлога странака, одреди вештачење од стране Републичког завода за судска вештачења АД Нови Сад, обзиром да је одредбом члана 15. став 4. ЗКП суду дата могућност да изузетно сам одреди да се допунски докази изведу, ако оцени да су изведени докази противречни или нејасни и да је то неопходно да би се предмет доказивања свестрано расправио, а што је у предметном кривичном поступку управо био случај.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног оспорава налаз и мишљење Републичког завода за судска вештачења АД Нови Сад, те стручност сталног судског вештака Томе Цупарића - дипл. инг маш, а што није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марина Благојевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.